

Eltérő jogi minősítés miatt enyhítette a Fővárosi Ítéltábla a bajonettel öló férfi büntetését

Az emberölés büntette miatt B. Cs. ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla a mai napon kihirdetett ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét. A különös kegyetlenséggel elkövetést nem találta megállapíthatónak, ezért a vádlott cselekményét emberölés alapesetének minősítette. A megváltozott, alacsonyabb büntetési tételkeretbe igazodóan 15 évben határozta meg a vádlott szabadságvesztés büntetését. A terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokon eljáró Balassagyarmati Törvényszék a 2020. március 05-én kihirdetett ítéletével B. Cs. vádlottat különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt 20 év – fegyházban végrehajtandó – szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A cselekmény próbaidő hatálya alatti elkövetése miatt a törvényszék elrendelte vele szemben egy korábbi ügyben kiszabott 1 év 3 hónap felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is és kötelezte az eljárás során felmerült közel 1.200.000.- forint összegű büntügyi költség megfizetésére.

A törvényszék által megállapított tényállás lényege szerint a vádlott és a sértett 2018. május 18-án este folyamatosan italozott Zabaron, a sértett tulajdonában álló ingatlanban, amelynek hatására mindketten ittas állapotba kerültek. A vádlott 23 óra körül – arra hivatkozással, hogy elmegy szórakozni – az ingatlanból eltávozott. Az erősen ittas vádlott ezt követően azonban éjfél körül visszament az ingatlanhoz, az ajtót berúgta, majd minden indok nélkül megütötte a lakásban tartózkodó feleségét. A sértett a bántalmazás befejezésére szólította fel a vádlottat, aki azonban tovább folytatta a felesége bántalmazását, és a hajánál fogva húzta őt a földön. A sértett a vádlott feleségének védelmére kelt, emiatt azonban dulakodás alakult ki közöttük. Ezt követően a vádlott átment az utca túloldalán lakó ismerőséhez, hogy tőle értesítse a rendőrséget az őt ért bántalmazás miatt. A sértett meghallva a vádlott telefonálását, trágár szavakkal illette őt. A telefonhívást követően a vádlott az ismerőse konyhájából magához vette az ismerőse tulajdonát képező 3,5 cm széles és 27 cm pengehosszúságú bajonettjét, majd azzal kirohant a házból és a sértettel útközben ismét dulakodni kezdtek, aki egy fa kaszanyéllal védekezett. Miután a sértett a kaszanyelet kiejtette a kezéből, a vádlott a nála lévő bajonettel szúrt és vágott sérüléseket okozott a sértett felsőtestén, amelynek következtében a sértett a helyszínen elhalálozott.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész a kihirdetésekor tudomásul vette, a vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok messzemenő betartásával rendkívül részletes bizonyítást folytatott le, amely alapján hiánytalan és hibátlan tényállást rögzített. Elemző részletességgel vette számba az egyes bizonyítékokat és azokat helytállóan értékelve, egymással is összevetve állapította meg mérlegeléssel a tényállást. Megalapozottan vetette el az eljárás során többször változtatott vádlotti védekezést és vetette el azt, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett volna. A másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, csupán a cselekmény minősítését illetően tévedett, amikor azt különös kegyetlenséggel elkövetett emberölésként értékelte. A rögzített tényállás szerint a vádlott egy az emberi élet kioltására különösen alkalmas,

sőt kifejezetten erre a célra alkotott eszközzel egy 27 cm pengehosszúságú bajonettel szúrta meg rövid időn belül három alkalommal a sértettet, mely szúrások önmagukban is rendkívül súlyosak voltak, akár kettő is alkalmas volt önmagában a halálos eredmény okozására. A sértett halála a helyszínen, röviddel a sérülés elszenvedését követően bekövetkezett. Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a vádlott lényegében „kibelezte” a sértettet, ez alapozta meg a különös kegyetlenség megállapítását. Ez azonban nem tényszerű megállapítás. A vádlott valóban nagy erővel megszurta a sértettet, aminek következtében a hasüreg megnyílt és a kés által okozott sérülésen keresztül belek, illetve lép részlet kitüremkedett. Ez azonban más késsel okozott sérülések esetében is gyakran előfordul, amelyek nem is járnak halálos következménnyel. Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a vádlott a kést a sértettben megforgatta volna, vagy a sebben szándékolatlan elmozdította volna annak érdekében, hogy a teljes hasüreget feltárja. Ennek hiányában viszont nincs törvényes lehetőség az emberölés súlyosabb esetének megállapítására. Nemcsak a külvilágban érzékelhető fizikális tények, de a vádlotti tudattartalom vizsgálata is elengedhetetlen a súlyosabb minősítéshez, márpedig ekörben sem lehetett megállapítani olyan szándékot, ami a különös kegyetlenséggel való elkövetést megalapozta volna. A megváltozott minősítésre figyelemmel a büntetés enyhítése ugyan kötelező volt, miután azonban a vádlott ezt a cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, és a korábbi cselekmény során ugyancsak szúró-vágó eszközt, egy kardot használt, mellyel azt két kézre fogva akart lesújtani a sértett fejére, a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát az emberölés alapesetéhez tartozó büntetési tételkeret felső határában, 15 évben határozta meg.

A terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, ez azonban nem jelent automatizmust, szabadulása a büntetés-végrehajtási bíró mérlegelésétől függ.

A Fővárosi Ítéltábla határozata a mai napon jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. január 12.

*Fővárosi Ítéltábla
Sajtótitkárság*